

PROGRAMA DE MÀ

Staatskapelle Dresden, Orfeó Català & Gatti —*Requiem* de Verdi

Palau 100

Dimarts, 19 de maig de 2026 – 20 h

Sala de Concerts



PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb el suport de:



Amb la col·laboració de:



Compromís amb el medi ambient:



Membre de:



Programa

Eleonora Buratto, soprano

Elīna Garanča, mezzosoprano

Benjamin Bernheim, tenor

Riccardo Zanellato, baix

Orfeó Català (Xavier Puig, director)

Staatskapelle Dresden

Daniele Gatti, director

Giuseppe Verdi (1813-1901)

Requiem

I. Requiem et Kyrie

II. Dies irae

Dies irae

Tuba mirum

Mors stupebit

Liber scriptus

Quid sum miser

Rex tremendae

Recordare

Ingemisco

Confutatis

Lacrimosa

III. Domine Jesu (Offertorium)

IV. Sanctus

V. Agnus Dei

VI. Lux aeterna

VII. Libera me

Aquest concert té una durada de 90 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

Aquest concert s'enregistra i s'emet en directe per Medici.tv i Mezzo.

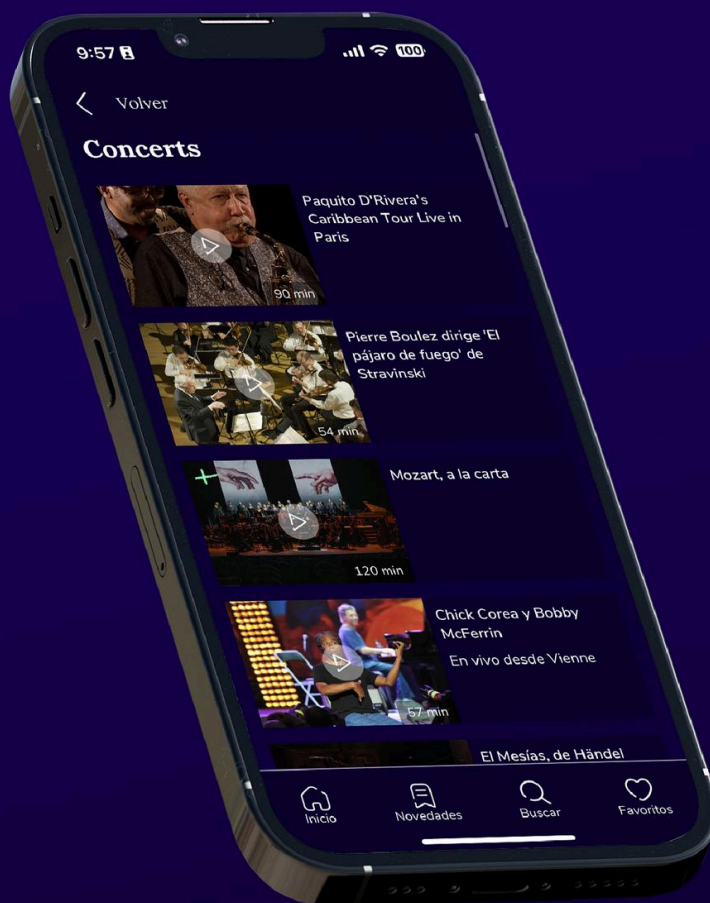
#simfonica #músicauniversal #gransfigures #palaujove

CaixaForum⁺

La cultura que t'espera

Connecta't a la plataforma gratuïta de cultura i ciència. Sèries, documentals, pòdcasts, concerts i molt més

Connecta't



caixaforumplus.org



Fundació "la Caixa"

Poema

Pancratium maritimum

com quan en una nit de juliol
emergeix a la sorra un lliri de mar en silenci discretament
signant el miracle del bulb que floreix a la platja
amb tot aquest esforç descomunal per un dia de vida
només per viure un dia aquesta vida

així voldria jo una biografia

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Palau de la Música Catalana

Palau 100

London Phil & Gardner
Ensemble Pygmalion & Pichon
Hong Kong Phil Orchestra & Peltokoski
Accademia Nazionale di Santa Cecilia & Harding
Philharmonia Orchestra & Salonen
Deutsche Radio Philharmonie & Pons
Batiashvili, Royal Concertgebouw Orchestra & Mäkelä
Passió segons sant Mateu de Bach, amb Simon Rattle
Nederlands Philharmonic & Viotti
Budapest Festival Orchestra & Fischer
San Diego Symphony Orchestra & Payare
The Constellation & Gardiner
Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu & Puig

Temporada 2026–2027
Entrades i abonaments a la venda



Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

La pròpia *Messa da Requiem* de Giuseppe Verdi i els grans artistes que la interpretaran a Palau 100, tot convertint aquesta vetllada en una de les fites de la temporada musical de la ciutat. Considerada gairebé com una òpera més del compositor italià, pel dramatisme que incorpora a les parts de la missa, arriba dirigida pel mestre Daniele Gatti, un dels més importants de la seva generació, expert en el repertori italià. Amb l'aclamada Staatskapelle Dresden i l'Orfeó Català, que dirigeix Xavier Puig, l'obra compta també amb un quartet vocal de grans estrelles, com la soprano Eleonora Buratto, la *mezzo* Elĭna Garanĉa, el tenor Benjamin Bernheim i el baix Riccardo Zanellato. Es tracta de quatre veus de referència que crearan l'ambient precís que demana aquesta obra mestra de la lírica i de la música religiosa.

Quines són les claus del concert?

La música fascinant de la *Messa da Requiem* (Milà, 1874), que s'ha fet un lloc d'honor al repertori de conjunts orquestrals i de cors i solistes de totes les latituds. ¿Les raons? Passió, emoció a flor de pell, línies melòdiques inoblidables, números de conjunt excepcionals, àries i duos meravellosos... Més que una missa de difunts, Verdi va construir una obra monumental que respon a la seva paleta dramàtica, en aquest cas amb la mort com a protagonista. Una mort, però, teatral, gloriosa, de gran lluïment i, alhora, d'una gran exigència per als intèrprets.

A què he de parar atenció?

A l'espiritualitat que emana de les línies vocals de cada intèrpret del *Requiem*. S'ha de tenir en compte que Verdi va intentar escriure una gran pregària per a l'etern descans dels difunts, malgrat que va confessar ser agnòstic. Tot i això, aconsegueix moments de profund recolliment que contrasten amb d'altres gairebé explosius pel seu caràcter dramàtic. Aquesta tensió, que s'arrossega per tota la partitura, apropa l'obra més cap al gènere operístic que no pas cap a una peça de caire sacre.

Sabies que...

Malgrat que el *Requiem* de Verdi està dedicat a la memòria de l'escriptor romàntic italià Alessandro Manzoni, en realitat la gestació va néixer com un frustrat homenatge pòstum al compositor d'òperes Gioachino Rossini, mort el 1868. Quatre dies després del seu traspàs Verdi va proposar compondre un rèquiem col·lectiu a la seva memòria i escrivint-ne ell el "Libera me" final. El projecte no va fructificar, però aquest moviment el va incorporar en la versió final de la seva immortal *Messa da Requiem*.

Aprofundeix més en una de les grans obres del repertori universal revisant la càpsula en vídeo que dedica Perspectives Musicals, la sèrie de divulgació musical del Palau, al *Requiem* de Verdi. Descobreix com el compositor transforma una obra litúrgica en una gran creació romàntica: una orquestra imponent i expressiva, un cor de gran força teatral i quatre solistes que articulen una autèntica òpera sacra. Ja disponible gratuïtament a Palau Digital, Spotify i YouTube.

Essència Palau

Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic

Reserva ara
la teva visita!

Comentari

De rèquiems i funerals

Si us bé de gust, visiteu el web <https://www.requiemsurvey.org/> i tindreu una mica de vertigen. El seu *webmaster* (un holandès que es diu Kees van der Vloed) s'ha dedicat a aplegar el màxim nombre de rèquiems (incloent-hi fragments inacabats del text original llatí, com també en altres idiomes, cançons de rèquiem, motets i rèquiems profans, etc.) fins a assolir la xifra de 6.153 composicions. Des de l'edat mitjana fins al segle XXI, amb prou feines 865 són inclosos a l'apartat del Romanticisme. Hi apareixen els noms (juntament amb dades, extractes d'enregistraments i altra informació...) de Schumann, Bruckner, Von Suppé, Albéniz, Massenet, Brahms, Liszt, Gounod, Saint-Saëns, Bottesini, Busoni, Mascagni, Puccini, Dvořák i Elgar, per esmentar-ne només els compositors “cèlebres”... Només n'he deixat d'esmentar un nom: Verdi, tot just perquè era evident...

Tot i el risc de ser simplista, els rèquiems es poden dividir en dues menes: els que inclouen el “Dies irae” i els que no ho fan. Mentre que Fauré, Duruflé, Rutter i d'altres es van estimar més imaginar el trànsit cap al més enllà com un moment de pau celestial i un lliurament confiat, d'altres van apostar pel terror del Judici Final. D'entre tots, la *Messa da Requiem* de Giuseppe Verdi és, potser, la representació més vívida i “cinematogràfica” de l'angoixa davant el que és inevitable.

La gènesi de l'obra és tan dramàtica com els seus passatges més intensos. Després de la mort de Gioachino Rossini el 1868, Verdi, el gran tità de l'òpera italiana, va proposar una col·laboració entre els millors compositors del país per escriure una missa de difunts en honor seu (el final, “Libera me”, se'l reservava per a ell mateix...). El projecte, pel llast de la burocràcia i enveges diverses, acabà en fracàs i la partitura al calaix (el segle XX l'en va rescabalar i només se'n coneixen dos enregistraments: el de Rilling el 1989 i el de Chailly del 2018..., va, ànims).

Com se sap, anys després, la mort del seu venerat escriptor, Alessandro Manzoni, va desolar Verdi i el va menar a reprendre el projecte recuperant el seu propi “Libera me” original i ampliant-lo fins a crear un rèquiem sencer. Era un Verdi ja madur que el 1874 escrivia: “*Em sembla que m'estic convertint en un home seriós, que ja no soc aquell pallasso del públic amb un gran bombo cridant «passi, passin i mirin»...*”.

I vet aquí la paradoxa, malgrat que Verdi cercava “serietat” litúrgica, no pogué –o no va voler– desprendre’s del seu instint dramàtic. El resultat és, com s’acostuma a dir, la seva millor òpera, però vestida de negre i abassegant els sentits amb la força de l’escenari.

★ ★ ★

Fem un breu recorregut per aquest drama etern en què conviu el terror més abjecte i la tendresa més fràgil: un viatge emocional esgotador però profundament humà.

I. “Requiem” i “Kyrie”: una pregària en dos models

L’inici és un xiuxiueig. Les cordes davallen fins a un murmuri que gairebé no se sent, una pregària que pràcticament no s’atreveix a ser dita. El cor entra amb una contenció monàstica fins que el “Kyrie” esclata amb l’entrada dels solistes. Aquí Verdi ja ens avisa que no som davant d’un resar estàtic, sinó un pregar ardent i desesperat per la misericòrdia.

II. “Dies irae”: l’epicentre del “llibret”

El Concili Vaticà II, pels anys seixanta, va suggerir de mitigar la imatge del Judici Final (*el dia de la ira, el dia aquell que...*) i mirar d’esporgar-la de tant de terror, foc, ais i petar de dents... Però Verdi –ja se sap– no hi era, aleshores... i més aviat va aprofitar el text com qui emprèn un llibret operístic. Quatre cops secs i amb violència de tota l’orquestra ens aboquen a l’abisme:

- “*Tuba mirum*”: les trompetes anuncien la resurrecció dels morts amb una fanfara que creix fins a un volum gairebé insuportable (visca els decibels!).

- “*Mors stupebit*”: el baix solista canta sobre un pols orquestral que sembla el batec d’un cor aterrit. La mort i la naturalesa resten esbalaïdes davant el que està passant.

- “*Lacrimosa*”: després de la ventada arriba el plor. Una melodia (gairebé una cançó de bressol...) bonica i dolorosa que desplega tendresa i intenta passar entre les cendres del desastre.

III. “Offertorium”: espai de descans i lirisme

Un diàleg entre els quatre solistes busca la llum i s’allunya del terrabastall anterior per intercedir per les ànimes. Les veus són exigides, tant en tècnica com en

expressivitat suprema. Descansea...

IV. “Sanctus”: la dansa

Una fuga a vuit veus i doble cor, brillant i ràpida; un esclat d’alegria angelical; un cor que crea una textura festiva que ens ha de recordar i recorda que, malgrat tot, la glòria divina existeix.

V. “Agnus Dei”: la puresa

Soprano i mezzosoprano cantant en octaves produeixen un so gairebé ancestral, primitiu. Moment de reconciliació i perdó, l’orquestra s’enretira i deixa a la veu humana brillar des del seu despullament.

VI. “Lux aeterna”: l’esperança

Una llum s’escola a través de textures orquestrals etèries i hi ha un ús magistral dels metalls en *pianissimo*. Verdi crea una atmosfera d’esperança suspesa: una pau triomfal, però una pau fràgil.

VII. “Libera me”: tancar el cercle

La soprano reprèn el crit d’auxili i el terror inicial amb la urgència de qui sap que el temps s’exhaureix. Verdi torna a citar el “Dies irae” i ens recorda que el terror mai no se’n va del tot, i acaba amb el xiuxiueig desesperat: “*Allibera’m, Senyor, de la mort eterna*”.

★ ★ ★

És fascinant el contrast d’aquesta visió colossal i transcendent de la mort amb la nostra realitat contemporània. Segons el darrer informe de l’empresa funerària Àltima, sobre tendències als funerals a Catalunya, la relació amb la música ha canviat dràsticament. Mentre que al segle XX el *Requiem* de Verdi (i molts d’altres...) buscaven col·lectivitzar la por i l’esperança davant Déu, avui es busca en la música un refugi d’identitat personal: l’estadística barreja l’*Ave Maria* amb *My way*; Abba amb el *Panis Angelicus*; Led Zeppelin amb *El cant dels ocells*; la Cançó catalana conviu amb la *copla* andalusa i el bolero llatinoamericà. Les enquestes revelen que les famílies prefereixen bandes sonores de pel·lícules o cançons que van definir la vida del finat en comptes de textos litúrgics. La música del funeral és tan sols una memòria biogràfica d’un cos que ha viscut... Tampoc no està malament, la

música –una vegada més– serveix per cercar sentit al ritu de pas més misteriós: la mort. Així doncs, sigui el terrabastall de les trompetes de Verdi o la veu de Nino Bravo cantant “*al partir, un beso y una flor...*”, la música segueix ben present com el darrer pont que ens resta quan fallen les paraules.

En qualsevol cas, la relació més honesta que podem establir entre la música i la mort és molt simple: la mort és, fonamentalment, la fi de la capacitat de gaudir de la música. És el silenci absolut. Per tant, mentre aquest silenci no ens guanyi la partida, fem possible que l’obra de Verdi no ens faci por, que ens sacsegi del seient i... una cosa més important!, ens recordi que som vius. Gaudim de cada nota i de cada cop de timbala amb la urgència de qui sap que ni tan sols el *Requiem* de Verdi tindrà el poder d’estalviar-nos l’urna... Vinga, que la música és avui; la resta és silenci.

Carlos Calderón Urreiztieta, Doctor en humanitats, músic i historiador

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara



Biografies

Eleonora Buratto, soprano



© Dario Acosta

S'ha consolidat al panorama operístic internacional com “*la soprano més preciosa i completa que ha produït l'escola italiana els darrers anys*” («Il Foglio», 2022).

Reconeguda per la qualitat i profunditat de les interpretacions, el seu repertori abasta des del *bel canto* fins a Puccini, amb unes lectures que actualment són considerades de referència. Va iniciar carrera amb el paper de Creusa de *Demofonte*, sota la direcció de Riccardo Muti, fins a arribar als rols que, des de fa alguns anys, l'han convertida en protagonista als teatres més prestigiosos del món.

Entre les seves actuacions més recents destaquen el Concert d'Any Nou 2024 a La Fenice, el personatge d'Amelia de *Simon Boccanegra* al Teatro alla Scala, el debut en el paper de Tosca a la Bayerische Staatsoper, *Madama Butterfly* a l'Opéra de la Bastilla i el concert inaugural de temporada de l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia amb *Tosca* en format de concert (i enregistrament de Deutsche Grammophon), així com l'Amelia de *Simon Boccanegra* per a la inauguració de la temporada de l'Opera de Roma.

Va començar el 2025 amb el rol de Mimì a la Metropolitan Opera, posteriorment va cantar al *Requiem* de Verdi amb la Staatskapelle Dresden, dirigida per Daniele

Gatti, i *Madama Butterfly* a les ordres de Kirill Petrenko al Festival de Pasqua de Baden-Baden en versió escènica, i en versió de concert a la Philharmonie de Berlín. També va fer l'Elisabetta de *Roberto Devereux* al Palau de les Arts de València, amb què va completar la tres "òperes Tudor" en aquest escenari; *Tosca* al Festival Puccini de Torre del Lago, el *Requiem* de Verdi amb direcció de Gianandrea Noseda al Festival Tent de Gstaad, i Alice de *Falstaff* a la Semperoper de Dresden, novament amb direcció de Daniele Gatti.

L'abril del 2025 va publicar el seu primer àlbum en solitari, *Indomita* (Pentatone).

Ha estat distingida amb el títol de Cavaliere della Repubblica i nomenada Ambaixadora Mundial del Museu Renata Tebaldi. El 2022 va rebre el prestigiós Premi Abbiati atorgat per l'Associació Nacional de Crítics Musicals d'Itàlia.

Elīna Garanča, mezzosoprano



© Deutsche Grammophon

Amb una carrera que ja suma diverses dècades, Elīna Garanča és una mezzosoprano de fama internacional. La seva trajectòria, des de Riga (Letònia) fins als teatres d'òpera més prestigiosos del món, s'ha caracteritzat per un talent artístic i una dedicació extraordinària. Gràcies a la capacitat per captivar el públic d'arreu, ha esdevingut una figura destacada en l'àmbit de la música clàssica.

Entre altres papers que ha fet, és especialment cèlebre la seva interpretació de Carmen de Bizet, que ha cantat a la majoria dels principals teatres, com la Wiener Staatsoper, Royal Opera House Covent Garden, Staatsoper de Berlín, Arena di Verona o Metropolitan Opera, amb gran èxit de crítica, fins al punt que el «New York Times» la va afirmar com “la millor Carmen del darrer quart de segle...”.

Entre les seves actuacions recents més destacades hi ha els *Rückert-Lieder* de Mahler per inaugurar el Festival de Lucerna, amb Chailly i l'Orquestra del Festival de Lucerna. Després de debutar al Festival de Bayreuth en el rol de Kundry l'any passat, aquest estiu va tornar a la Festspielhaus de Bayreuth, on va esdevenir “la Kundry dels nostres dies”, tal com afirma el «Süddeutsche Zeitung».

El setembre del 2005 va esdevenir artista en exclusiva de Deutsche Grammophon (DG) i en aquestes dues dècades ha publicat nou àlbums en solitari per al segell. Dos dels quals, *Romantique* i *Meditation*, van ser guardonats amb el premi ECHO Klassik. Al seu àlbum més recent, *When night falls* (2024), Elīna Garanča reflexiona

sobre les diverses facetes de la nit i estableix un pont entre la música de la seva infantesa i el públic internacional.

Ha rebut nombrosos premis nacionals i internacionals, i valora molt especialment el títol de Kammersängerin que li atorgà la Wiener Staatsoper com a reconeixement per la seva dedicació a la institució, on ha actuat en més de cent seixanta representacions interpretant divuit papers des que hi va debutar el 2003.

Actua habitualment a la Metropolitan Opera, Wiener Staatsoper, Royal Opera House Covent Garden, Festival de Salzburg, Festspielhaus de Baden-Baden, Staatsoper de Berlín, Deutsche Oper de Berlín, Carnegie Hall de Nova York i Wigmore Hall de Londres, a més de continuar oferint concerts, festivals i recitals per tot el món.

Benjamin Bernheim, tenor



© Julia Wesley

És un dels tenors francesos més aclamats de la seva generació, reconegut pel domini del repertori romàntica i l'especialització en òpera francesa. Convidat habitual als principals escenaris del món, ha protagonitzat produccions a l'Opéra National de París, Metropolitan Opera de Nova York, Wiener Staatsoper, Staatsoper Unter den Linden, Teatro alla Scala i Royal Opera House.

Lloat tant per la crítica com pel públic, el seu estil vocal, refinat i apassionat, ha estat àmpliament reconegut en les actuacions en directe i en els enregistraments d'estudi.

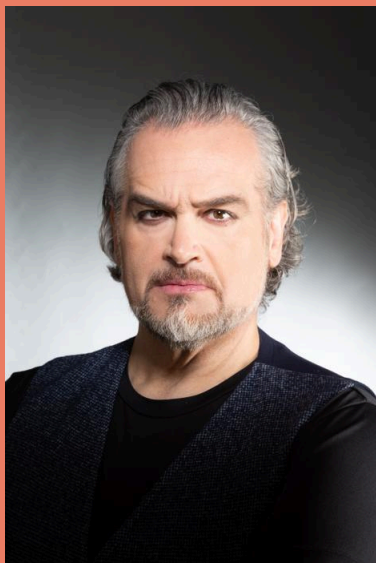
Després d'oferir una interpretació inoblidable a la cerimònia de clausura dels Jocs Olímpics de París 2024, va publicar el seu primer àlbum en solitari, *Douce France: mélodies & chansons*. El disc combina *mélodies* franceses del segle XIX (Berlioz, Chausson i Duparc) amb les *chansons* dels segle XX (Brel, Kosma i Trenet), que mostra el seu vincle profund amb la tradició vocal francesa. El mateix any va ser guardonat com a cantant masculí de l'any als International Opera Awards.

La temporada 2025-26 ha tornat a l'Opernhaus de Zúric com cavaller Des Grieux de *Manon*, al Théâtre des Champs Élysées en el rol titular de *La damnation de Faust*, a la Wiener Staatsoper novament com a Des Grieux i a la Staatsoper de Berlín en el paper protagonista de *Les contes d'Hoffmann*. La seva agenda inclou actuar en recital amb les pianistes Carrie-Anna Matheson i Edwige Herchenroder al Victoria

Hall de Ginebra, Teatro de la Zarzuela, Princeton University, Kenedy Center, Tonhalle de Zúric, Saint-Guillaume d'Estrasburg i Staatsoper UNter den Linden. Així mateix, la participació als Concerts de Cap d'Any de la Berliner Philharmoniker, amb Kirill Petrenko, i al Hong Kong Arts Festival amb la Filharmònica de Hong Kong i Victor Jacob. Acabarà la temporada amb aquesta gira europea amb el *Requiem* de Verdi al costat de la Staatskapelle Dresden i Daniele Gatti.

Artista en exclusiva de Deutsche Grammophon, va publicar el seu primer àlbum el 2019 amb una acollida entusiasta de la crítica internacional. El seu segon treball en solitari, *Boulevard des Italiens*(2022), va rebre una qualificació de cinc estrelles de la «BBC Music Magazine». A més, interpreta el rol principal en el lloat enregistraments complet de *Faust*, publicat pel segell Palazzetto Bru Zane.

Riccardo Zanellato, baix



Nascut a Contarina (Rovigo, Itàlia), es va graduar en guitarra al Conservatori d'Adria el 1994. La seva passió pel cant va sorgir-li durant el servei militar, en ser seleccionat per formar part del Cor Alpí. L'any 1992 una trobada amb el mestre Arrigo Pola, que també havia estat professor de Pavarotti, va marcar l'inici de la seva trajectòria artística i el va fer debutar el 1994 al Teatro Verdi de Pàdua com a comte Ceprano de *Rigoletto*. Els anys següents va participar en nombrosos concursos i el 1996 guanyà el Concurs A. Belli a Spoleto i el 1997 esdevingué finalista de l'Operalia a Tòquio. El 2005 va ser guardonat amb el Tiberini d'Argento.

Va perfeccionar la seva tècnica vocal amb Bonaldo Giaiotti, col·laboració que va resultar essencial per a la seva carrera. Amb Giaiotti va preparar un dels papers més exigents per a un baix: Zaccaria de *Nabucco*. Va debutar amb aquest rol el 2001 a la Villa Pallavicino de Busseto i des d'aleshores hi ha actuat en múltiples produccions, que l'han convertit en l'intèrpret de referència.

Amb un ampli registre vocal, és un intèrpret destacat del repertori verdità, com també d'obres de Bellini, Donizetti i Rossini. Entre les seves interpretacions més destacades figuren *Attila* i *La batalla de Legnano*, *Rigoletto*, *Otello* (a París), *Simon Boccanegra*, *Nabucco*, *Aida*, *Il trovatore*, *Macbeth*, *Luisa Miller*, *Maria Stuarda*, *Anna Bolena* (a Itàlia, Finlàndia i en gira pel Japó), *Lucia di Lammermoor*, *Norma*, *Il barbiere di Siviglia* i *I puritani*.

Ha col·laborat amb els directors Chailly, Gatti, Viotti, Mariotti, Abbado, Pappano, Battistoni, Rustioni i Renzetti, i directors d'escena igualment prestigiosos, com Catena, De Ana, Abbado, Muscato, Vick, Wilson, Maestrini i Pier'Alli.

Un moment decisiu en la seva trajectòria artística fou la trobada amb Riccardo Muti, que el va triar per participar en produccions d'*Iphigénie en Aulide*, *Nabucco*, *Moïse et pharaon*, *Macbeth* i *Simon Boccanegra* al Teatro dell'Opera de Roma. Entre les obres que Zanellato més estima, hi ocupa un lloc especial el *Requiem* de Verdi, en què una interpretació sota la direcció de Muti li va suposar assolir un somni llargament desitjat. L'ha cantat a Nàpols, Redipuglia, al Festival de Ravenna i en una gira per Eslovènia i amb parada a Viena amb la Chicago Symphony Orchestra.

El desembre del 2017, la seva ciutat natal li va atorgar la ciutadania honorífica.

Orfeó Català



© Toni Bofill

És un dels cors vocacionals de referència del país. Amb més de 130 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal amb la màxima excel·lència artística. Actualment Xavier Puig n'és el director, amb Pau Casan com a pianista. Simon Halsey continua vinculat al cor com a principal director convidat i ambaixador dels cors del Palau. L'Orfeó Català té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

Format per un centenar de veus, l'Orfeó Català ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle, G. Dudamel, K. Petrenko i T. Hengelbrock, entre d'altres.

Dels darrers anys destaquen les seves interpretacions de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Johnson, tot protagonitzant-ne l'estrena europea, sota la direcció de Simon Halsey; l'oratori *Crist en el Mont de les Oliveres* de Beethoven, amb la London Symphony Orchestra, dirigida per Sir Simon Rattle; la *Novena Simfonia* de Beethoven, amb el Cor de Cambra del Palau i l'Orquesta Sinfónica de Galícia, dirigida per Gustavo Dudamel; la commemoració del centenari de l'estrena a Espanya de la *Passió segons sant Mateu*, amb solistes de l'Orquesta Filharmònica

de Berlín, l'Orquestra Simfònica Camera Musicae i el Cor Infantil de l'Orfeó Català, tots sota la direcció de Simon Halsey, i *Oltra mar* de Kaija Saariaho, al costat de l'OBC, amb la direcció d'Anna Maria Helsing. També cal destacar concerts amb l'Orquestra Simfònica de Bamberg, dirigida per Jakub Hruša, amb la *Berliner Messe* d'Arvo Pärt; amb l'Orquestra Simfònica del Vallès, dirigida per Marzena Diakun, amb *Music in common time* de Caroline Shaw, i amb l'OBC, dirigits per Jörg Widmann, amb l'estrena absoluta de la seva obra *Variacions sobre 'El cant dels ocells'. Fantasia per a cor i orgue*.

En l'àmbit internacional, destaquen les seves actuacions el 2022 al Théâtre des Champs Élysées de París i a la Philharmonie de Luxemburg amb la *Messa di Gloria* de Puccini, amb l'Orquestra Filharmònica de Luxemburg, sota la direcció de Gustavo Gimeno, i el 2023 els concerts amb la Berliner Philharmoniker, sota la direcció de Kirill Petrenko, en una gira històrica amb un total de quatre concerts: Berlín (Berliner Philharmonie), la Sagrada Família i Auditorio Nacional de Madrid, amb la interpretació de la *Missa de la coronació* de W. A. Mozart. També cal destacar actuacions anteriors a la Konzerthaus de Viena i a la Sala Gulbenkian de Lisboa; una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per Daniele Gatti; actuacions a Londres en tres ocasions, el 2015 al Royal Festival Hall i el 2017 i el 2019 al Royal Albert Hall als Proms, al costat del Cor Jove de l'Orfeó Català, el London Symphony Chorus i la London Symphony Orchestra, dirigits per Sir Simon Rattle, per interpretar l'oratori *Belshazzar's feast* de William Walton. El 2018 va protagonitzar una gira per la Xina, i el 2019 una gira amb Gustavo Dudamel i la Filharmònica de Múnic, al costat del Cor de Cambra del Palau, amb la *Segona Simfonia* de Mahler.

Més recentment, el febrer del 2024, l'Orfeó Català va interpretar dins el cicle Palau 100 *Un rèquiem alemany* de Brahms i la *Simfonia núm. 2, "Lobgesang"* de Mendelssohn, amb el Balthasar Neumann Chor & Orchester, sota la direcció de Thomas Hengelbrock. Seguidament, l'Orfeó i les formacions de Hengelbrock van interpretar aquestes obres a Hamburg. El 2025 va protagonitzar l'estrena a Espanya del *Dream Requiem* de Rufus Wainwright, amb l'OBC, sota la direcció de Ludovic Morlot, al Palau (gener), i la gira amb la interpretació de la *Simfonia Resurrecció* de Gustav Mahler amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca, dirigits per Daniel Harding, amb concerts a Estocolm, Palau de la Música Catalana i Girona (abril-maig).

L'activitat d'aquesta temporada 2025-26 inclou l'estrena del *Te Deum* de Josep Ollé, i el debut als Estats Units, a Los Angeles, al costat del Cor de Cambra del Palau,

l'Orquestra Filharmònica de Los Angeles (LA Phil), sota la direcció de Gustavo Dudamel, per interpretar la *Missa solemnis* de Beethoven (febrer del 2026).

L'Orfeó Català rep el suport de *mesoestetic*[®].

Staatskapelle Dresden



© Matthias Creutziger

Fundada el 1548 pel príncep elector Maurici de Saxònia, és una de les orquestres més antigues del món. Té la seu a la Semperoper, on cada temporada ofereix dues-centes cinquanta òperes i ballets, a més d'una cinquantena de concerts simfònics i de cambra. Va ser orquestra resident del Festival de Pasqua de Salzburg en el període 2013-2022 i li fou atorgat el Premi Herbert von Karajan. El 2007 es va convertir en l'única orquestra a rebre el Premi de la Fundació Cultural Europea per a la Preservació del Patrimoni Musical Mundial. Daniele Gatti n'és el director titular des de la temporada 2024-25.

Richard Strauss va mantenir-hi una estreta relació; nou de les seves òperes es van estrenar a Dresden i li va dedicar *Una simfonia alpina*. Altres compositors també li han dedicat obres i ha presentat estrenes mundials de Henze, Gubaidulina, Rihm, Kurtág, Pärt, Eötvös, Reimann, Neuwirth i Haas.

La temporada 2023-24 va celebrar el 475è aniversari. Des de la seva fundació, ha tingut molts grans directors i col·laboradors musicals, entre els quals Heinrich Schütz, Johann Adolf Hasse, Carl Maria von Weber i Richard Wagner, que la va descriure com la seva "*arpa meravigliosa*". El darrer segle i mig, ha tingut com a directors: Ernst von Schuch, Fritz Reiner, Fritz Busch, Karl Böhm, Joseph Keilberth, Rudolf Kempe, Otmar Suitner, Kurt Sanderling, Herbert Blomstedt i Giuseppe Sinopoli. Des del 2002 ha estat liderada per Bernard Haitink, Fabio Luisi i Christian Thielemann. El 2016 Herbert Blomstedt va ser-ne nomenat director

honorífic, títol que ja havia tingut Sir Colin Davis durant els anys 1990-2013. Myung-Whun Chung ha estat director convidat principal des del 2012 fins 2025. Col·labora amb la Gustav Mahler Jugendorchester en la transmissió del llegat musical.

Des de fa més d'un segle el so de la Staatskapelle ha quedat documentat en nombrosos enregistraments. La seva impressionant discografia s'ha complementat amb produccions radiofòniques per a MDR Kultur i Deutschlandfunk Kultur. Totes els anys la ZDF alemanya retransmet per televisió el Concert de Cap d'Any de la Staatskapelle des de la Semperoper, com també el Concert d'Advent des de la Frauenkirche.

La Staatskapelle és sòcia de l'organització benèfica Meetingpoint Memory Messiaen a Görlitz-Zgorzelec, coopera en el projecte de música comunitària Musaik i s'acosta habitualment al públic més jove de Dresden amb el seu projecte Ohne Frack auf Tour (De gira sense frac).



Daniele Gatti, director



© Marco Borggreve

Graduat en composició i direcció orquestral pel Conservatori Giuseppe Verdi de Milà, és el nou director titular de la Sächsische Staatskapelle Dresden des de l'agost del 2024, i alhora titular del Teatro Maggio Musicale Fiorentino i conseller artístic de la Mahler Chamber Orchestra.

Ha ocupat el càrrec de director titular del Teatro dell'Opera de Roma i, abans, altres càrrecs importants en prestigioses institucions musicals, entre les quals l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Royal Philharmonic Orchestra, Orchestre National de França, Royal Opera House Covent Garden, Teatro Comunale de Bolonya, Opernhaus de Zúric i Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam.

Col·labora amb orquestres famoses, com la Berliner Philharmoniker, Wiener Philharmoniker, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks i Orchestra Filarmonica della Scala.

El curs 2024-25 va inaugurar la temporada de la Staatskapelle Dresden i en va encapçalar diverses gires; també va inaugurar la temporada de la Wiener Philharmoniker al Musikverein de Viena i hi va fer gires per grans ciutats europees.

L'estiu del 2025 va tornar al Festival de Bayreuth amb una nova producció d'*Els mestres cantaires de Nuremberg*.

Daniele Gatti ha rebut el Premi Franco Abbiati com a millor director, el Premi de la Crítica Musical Italiana 2015, i el 2016 el títol de Chevalier de la Légion d'Honneur de la República Francesa, per la seva tasca al capdavant de l'Orchestre National; així mateix, té el títol de Grande Ufficiale dell'Ordine al Merito de la República Italiana.

Ha enregistrat per a Sony Classical, RCO Live i C Major.

Forma part del
**Cercle
d'Abonats
del Palau**

Més que un abonament:
un compromís amb la cultura

Uneix-t'hi ara!

Textos

Messa de Requiem de G. Verdi

1. REQUIEM et KYRIE

Requiem aeternam dona eis,
Domine,
et lux perpetua luceat eis,
Te decet hymnus, Deus, in Sion,
et tibi reddetur votum in Jerusalem.
Exaudi orationem meam,
ad te omnis caro veniet.
Requiem aeternam dona eis,
Domine,
et lux perpetua luceat eis.
Kyrie eleison; Christie eleison.

2. DIES IRAE

DIES IRAE

Dies irae, dies illa,
solvat saeculum in favilla:
Teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futurus,
quando Iudex est venturus,
cuncta stricte discussurus!

TUBA, MIRUM

Tuba, mirum spargens sonum
per sepulchra regionum,
coget omnes ante thronum.

1. RÈQUIEM i KYRIE

*Doneu-los, Senyor, el repòs etern.
Que la llum eterna brilli damunt d'ells.
Vós mereixeu, oh Déu, la lloança a Sió,
i en honor vostre es fan els vots a
Jerusalem.
Escolteu la meua súplica,
perquè és a Vós que tornarà tot mortal.
Doneu-los, Senyor, el repòs etern.
Que la llum eterna brilli damunt d'ells.
Senyor, tingueu pietat; Crist, tingueu
pietat.*

2. DIA TERRIBLE

*Dia terrible serà aquell dia
que reduirà el món a cendra:
ho afirma David amb la Sibil·la.
Quin espant serà el nostre
quan vingui el Jutge
a demanar-nos comptes amb rigor.*

*La trompeta, fent ressonar un so
misteriós
pels sepulcres de la terra
aplegarà tothom davant del tron.*

MORS STUPEBIT

Mors stupebit et natura,
cum resurget creatura,
iudicanti responsura.

*La mort i la naturalesa quedaran
parades
quan ressuscitin les criatures
per respondre al seu Jutge.*

LIBER SCRIPTUS

Liber scriptus proferetur,
in quo totum continetur,
unde mundus iudicetur.
Iudex ergo cum sedebit,
quidquid latet, apparebit;
Nil inultum remanebit.

*Llavors duran un llibre
on es trobarà escrit tot allò
de què el món serà jutjat.
Quan, doncs, el Jutge s'asseurà,
tot el que és secret serà revelat;
res no quedarà sense càstig.*

QUID SUM MISER

Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus,
cum vix justus sit securus?

*Què diré, aleshores, pobre de mi?
A quin advocat acudiré,
si el just amb prou feines estarà segur?*

REX TREMENDAE

Rex tremendae maiestatis,
qui salvandos salvas gratis,
salva me, fons pietatis.

*Oh Rei d'una majestat tan terrible,
que salveu per gràcia aquells que han de
ser salvats,
salveu-me a mi, oh font de bondat!°*

RECORDARE

Recordare, Iesu pie,
quod sum causa tuae viae:
Ne me perdas illa die.
Quaerens me, sedisti lassus;
Redemisti Crucem passus;
Tantus labor non sit casus.
Iuste iudex ultionis,
donum fac remissionis
ante diem rationis.

*Recordeu-vos, Jesús bondadós,
que he estat la causa del vostre
pelegrinatge.
No em feu morir aquell dia!
Quan em cercàveu, us vau asseure
cansat,
i em vau redimir morint en creu;
que tants sofriments no siguin vans!
Oh jutge de venjança justa,
doneu-me el vostre perdó
abans de donar comptes.*

INGEMISCO

Ingemisco, tanquam reus;
Culpa rubet vultus meus;
Supplicanti parce, Deus.
Qui Mariam absolvisti
et latronem exaudisti,
mihi quoque spem dedisti.
Preces meae non sunt dignae:
Sed tu bonus fac benigne,
ne perenni cremer igne.
Inter oves locum praesta,
et ab haedis me sequestra,
statuens in parte dextra.

*Em planyo com si fos un reu,
el pecat em fa pujar els colors a la cara.
Perdoneu-me, oh Déu, ara que us
suplico.
Vós que perdonàreu Maria
i el bon lladre,
i m'heu donat esperança.
Si la meva súplica és indigna,
Vós, que sou bo, feu, si us plau,
que no hagi de cremar al foc etern.
Doneu-me lloc entre les ovelles,
separeu-me dels cabrits
i col·loqueu-me a la vostra dreta.*

CONFUTATIS

Confutatis maledictis,
flammis acribus addictis;
Voca me cum benedictis.
Oro supplex et acclinis,
cor contritum quasi cinis;
Gere curam mei finis.

*Quan siguin confosos els maleïts
i destinats al foc cruel,
crideu-me amb els beneïts.
Us prego humil i prosternat,
amb el cor trossejat com la cendra,
que tingueu cura del meu darrer
moment.*

LACRIMOSA

Lacrimosa dies illa,
qua resurget ex favilla,
iudicandus homo reus;
Huic ergo parce, Deus.
Pie Iesu Domine,
dona eis requiem. Amen!

*Dia de llàgrimes serà aquell dia
que l'home ressuscitarà de la pols
per ser judicat.
Perdoneu-lo, doncs, oh Déu!
Senyor Jesús ple de bondat,
doneu-los el repòs. Amén!*

3. DOMINE IESU (OFFERTORIUM)

Domine Iesu Christe, Rex gloriae!
Libera animas omnium fidelium
defunctorum de poenas inferni,
et de profundo lacu:
Libera eas de ore leonis,
ne absorbeat eas tartarus,
ne cadant in obscurum;
Sed signifer Sanctus Michael
repraesentet eas in lucem sanctam
quam olim Abrahae promisisti
et semini eius.
Hostias et preces tibi, Domine,
laudis offerimus.
Tu suscipe pro animabus illis,
quarum hodie memoriam facimus;
Fac eas, Domine,
de morte transire ad vitam
quam olim Abrahae promisisti,
et semini eius.

4. SANCTUS

Sanctus, Dominus deus Sabaoth!
Pleni sunt caeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis!
Benedictus qui venit in nomine
Domini.
Hosanna in excelsis!

3. SENYOR JESÚS (OFERTORI)

*Senyor Jesucrist, Rei de la Glòria,
allibereu les ànimes dels fidels difunts
de les penes de l'infern
i de l'abisme profund;
allibereu-les de la gola del lleó!
Que no les engoleixi l'abisme
ni vagin a parar a les tenebres,
sinó que sant Miquel, el portaestendard,
se les endugui a la llum santa,
que en altre temps vau prometre a
Abraham i a la seva descendència.
Heus ací, Senyor, el sacrifici i les
pregàries
que oferim a lloança vostra.
Accepteu-les per aquells dels quals
avui fem memòria;
feu-los passar, Senyor,
de mort a la vida
que en altre temps vau prometre a
Abraham
i a la seva descendència.*

4. SANT

*Sant és el Senyor, Déu de l'univers.
El cel i la terra són plens de la vostra
glòria.
Hosanna a dalt del cel!
Beneït el qui ve en nom del Senyor.
Hosanna a dalt del cel!*

5. AGNUS DEI

Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi;
Dona eis requiem.
Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi;
Dona eis requiem sempiternam.

6. LUX AETERNA

Lux aeterna luceat eis, Domine;
Cum sanctis tuis in aeternum:
Quia pius es.
Requiem aeternam dona eis,
Domine,
et lux perpetua luceat eis.

7. LIBERA ME

Libera me, Domine,
de morte aeterna, in dia illa
tremenda,
quando caeli movendi sunt et terra
dum veneris iudicare saeculum per
ignem.
Tremens factus sum ego et timeo,
dum discussio venerit atque ventura
ira.
Dies irae, dies illa,
calamitatis et miseriae,
dies magna et amara valde.
Requiem aeternam dona eis,
Domine,
et lux perpetua luceat eis.

5. ANYELL DE DÉU

*Anyell de Déu,
que lleveu el pecat del món,
doneu-los el repòs.
Anyell de Déu,
que lleveu el pecat del món,
doneu-los el repòs etern.*

6. LLUM ETERNA

*Que la llum eterna brilli damunt d'ells,
Senyor, amb els vostres sants
per sempre més, perquè Vós sou
bondadós.
Doneu-los, Senyor, el repòs etern.
Que la llum eterna brilli damunt d'ells.*

7. DESLLIUREU-ME

*Deslliureu-me, Senyor,
de la mort eterna, en aquell dia terrible,
que sotraguejarà els cels i la terra.
Quan vindreu amb el foc per jutjar el
món.
Estic tot tremolós i tinc por del judici
que s'atansa i del rigor que ha de venir.
Dia terrible serà aquell dia
de calamitat i de misèria,
diada grandiosa i molt amargant.
Doneu-los, Senyor, el repòs etern,
que la llum eterna brilli damunt d'ells.*

Formacions

Staatskapelle Dresden

Violins I

Matthias Wollong (concertino)

Thomas Meining

Federico Kasík

Robert Lis

Ami Yumoto

Johanna Mittag

Barbara Meining

Birgit Jahn

Martina Groth

Wieland Heinze

Anja Krauß

Annika Thiel

Roland Knauth

Franz Schubert

Ludovica Nardone

Elea Nick

Violins II

Holger Grohs (concertino)

Konzertmeister

Kay Mitscherling

Annette Thiem

Beate Prasse

Mechthild von Ryssel

Alexander Ernst

Emanuel Held

Martin Fraustadt

Paige Kearl

Michail Kanatidis

Johanne Maria Klein

Valeriia Osokina

Phoebe Gardner
Boris Bachmann*

Violes

Florian Richter (solista)
Stephan Pätzold
Michael Horwath
Ulrich Milatz
Ralf Dietze
Susanne Neuhaus-Pieper
Juliane Preiß
Milan Líkař
Marcello Enna
Christina Hanspach
Tobias Mehling
Florian Kapitza*

Violonceli

Sebastian Fritsch (concertino)
Friedwart Christian Dittmann
Simon Kalbhenn
Martin Jungnickel
Jörg Hassenrück
Anke Heyn
Titus Maack
Teresa Beldi
Dawoon Kim
Elise Kleimberg

Contrabaixos

Andreas Wylezol (solista)
Martin Knauer
Torsten Hoppe
Fred Weiche
Reimond Püschel
Thomas Grosche
Johannes Nalepa
Christoph Bechstein

Flautes

Rozália Szabó (solista)

Bernhard Kury

Jens-Jörg Becker

Oboès

Mariano Esteban Barco (solista)

Sebastian Römisch

Klarinetten

Wolfram Große (solista)

Christian Dollfuß

Fagots

Philipp Zeller (solista)

Erik Reike

Andreas Börtitz

Hannes Schirlitz

Trompes

Robert Langbein (solista)

Harald Heim

Manfred Riedl

Klaus Gayer

Trompetes

Markus Czieharz (solista)

Sven Barnkoth (ayuda de solista)

Christoph Reiche

Volker Stegmann

Justus Schuster**

7 músicos invitados

Trombons

Nicolas Naudot (solista)

Tomer Schwartz

Thomas Monden**

Tuba

Jens-Peter Erbe (solista)

Timpani

Nils Kochskämper (solista)

Percussió

Gal Krajcic

* convidat

** academista

Orfeó Català

Sopranos

Tamar Aguilar

Milagros Aparcero

Elisenda Ardèvol

Mar Calvet

Aida Camara

Teresa Canal

Laia Canet

Sandra Castelltort

Beatriz Cordero

Mariàngels Custal

Anna Faz

Alba Fernandez

Noemí Gallardo

Raquel Garcia

Mar Giné

Lidia Guaras

Bethanie Hasberger

Georgina Jiballí

Daniela Landeiro

Berta Manresa

Carla Mateo
Núria Milà
Imma Mostazo
Laura Musull
Sofia Reis
Sira Sadurní
Lucía Sepúlveda
Núria Subiràs
Iris Torregrossa
Mireia Valls
Alba Villar
Maria Vives

Contralts

Ona Alonso
Georgina Ansaldo
Cristina Arribas
Carmen Berenguel
Laura Capellà
Conxa Fernandez
Imma Garcia
Judith Hämmerling
Maria Ibarz
Natàlia Jiménez
Edith López
Sara Madrid
Aurora Miró
Tania Mittendorf
Anna Muñoz
Gemma Planella
Marta Porta
Teresa Puig
Irene Recolons
Anna Rosés
Isis Royo
Marta Solé
Toni Soler
Joan Tarrats

Núria Tuset
Marina Ventura

Tenors

Antoni Agramont
Angelo Arango
Xavier Barron
Josep Benet
Xavier Benitez
Lluc Bosque
Josep Carreras
Raúl Coré
Xavier Cos
Gerard Fusté
Marc Majó
Carles Masdeu
Joan Mora
Josep Lluís Moreno
Bernat Orriols
Joel Padullés
Guillem Ponsí
Oscar Puigardeu
Marc Rendon
Joan Sans
Guillem Sedó
Oriol Ubach
Josep Velasco
Roger Vicens

Baixos

Cristòfor Agudo
Arnau Aina
Benedikt Amann
David Ariza
Àlec Arribas
Jordi Balcells
Iñigo Berganza
Eduard Capell

Ferran Corral
Andreu Edo
Àngel Ferre
Xavier Garcia-Moll
Albert Garriga
José Àngel González
Gabriel Iñiguez
Hirotoſhi Kikuchi
Víctor Luis
Ferran Marquina
Albert Pàmies
Néstor Pindado
Gerard Pujals
Carles Sánchez
Arnau Segura
Esteve Serna
Joan Velasco

També et pot interessar...

Concerts Extraordinaris

Dissabte, 29.08.26 – 20 h

Sala de concerts

—*L'Anell del Nibelung*: selecció de la tetralogia de Richard Wagner

Amb motiu del 40è aniversari del Festival de Peralada.

Catherine Foster, soprano

Klaus Florian Vogt, tenor

Nicholas Brownlee, baix-baríton

Orquestra del Festival de Bayreuth

Pablo Heras-Casado, director

Katharina Wagner, direcció artística del Festival

R. Wagner:

Das Rheingold: Entrada dels déus al Walhalla

Die Walküre: “Ein Schwert verhieß mir der Vater”. Comiat de Wotan: “Leb wohl du kühnes herrliches Kind!”

Siegfried: El murmurí del bosc: “Waldweben”, “Ewig war ich...”

Götterdämmerung. Albada i viatge de Siegfried pel Rin. La mort de Siegfried: “Brünnhilde, heilige Braut!”. Marxa fúnebre. Escena final: “Starke Scheite schichtet mir dort...”

Preus: de 35 a 210 euros

Mecenes d'Honor

AgrolimenTM

GRUP **euromadi**

Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ **Gandara**


Fundació "la Caixa"


Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat


Occident
Fundació


Santander
Fundació

HAVAS


Ibercaja

isp
Inversions y Servicios Publicitarios


Limak


Telefónica


The
NANDO
and **ELSA**
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

artyplan[®]


CASA CUPRA
FAYAL

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat 


COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA


CONTROL
GROUP


DES
Eventi y Spettacoli SL


eurofragance

exea
impact
The Puig Family
Foundation


EY
Shape the future
with confidence


factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes


Fundación
Dvesta

Fundación
Manuel Lao 


repsol
fundación


Gramona


GVC Gaesco

mesoestetic[®]


MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia


Nestlé


savills

SEIDOR


VEOLIA

Mecenes col·laboradors


ac
marca
Advancing
in Care


aena
aeroports
per a tu

BALOT
EVENTS
CATERING BARCELONA

CARDONER
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA


Coca-Cola

Deloitte.

endesa


eurofirms
People first


FC BARCELONA


hp


illy

GRAU
joleriafrau.com

REIG  JOFRE

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralte – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

